

Motion till riksdagen

1989/90:Ub732

av Birger Hagård m.fl. (m)

Uppdragsutbildning

Enligt förordning om uppdragsutbildning i anslutning till statlig och kommunal högskoleutbildning har högskolor och universitet numera möjlighet att bedriva uppdragsutbildning. Så gott som samtliga högskolor och universitet har numera i någon utsträckning sådan utbildning. Uppdragsutbildning kan ge ett värdefullt tillskott för intressenter i regionen samtidigt som den tillför högskolan erfarenheter och ett kontaktnät som kan vara utvecklande för utbildningen.

Av bestämmelserna framgår att uppdragsutbildning skall bedrivas på ett sådant sätt att den är helt självfinansierad samt att den inte får innebära ett intrång i eller en försämring av högskolans ordinarie utbildningsutbud.

Vid en av våra högskolor förekommer en form av uppdragsutbildning som benämnes samfinansierad utbildning. Utbildningen organiseras och finansieras genom högskolan, som svarar för 25 procent av kostnaderna för utbildning via det statliga anslaget för lokala och individuella linjer samt fristående kurser, det s.k. I.IF-anslaget, medan länsstyrelse och kommuner svarar för resterande kostnader, 75 procent.

De samfinansierade utbildningarna bedrivs utlokaliserat och består av ekonomlinjens basblock samt omfattar totalt fler årsstudieplatser än vad den aktuella högskolan har i form av reguljär utbildning.

Den samfinansierade utbildningen förtecknas i högskolans katalog bland de ordinarie fristående kurserna. Antagningen sker på samma sätt och med samma blanketter som till reguljär utbildning. Studenter som studerar i samfinansierad utbildning skiljs inte på något sätt från de studenter som går i reguljär utbildning i antagningssystem eller registrering. Studenterna erhåller studiemedel och är medlemmar i studentkåren. Utbildningens kurser räknas de studerande helt till godo vid ansökan till annan linje eller fördjupningskurs.

Vi menar att den uppläggning som den samfinansierade utbildningen har helt strider mot intentionerna i riksdagens beslut om uppdragsutbildning. I praktiken innebär konstruktionen att kommuner och landsting gemensamt erbjuder ett högskoleutbud vid sidan av ordinarie utbildning. Kommuner kan tänkas bjuda över varandra i sin strävan att till en ort lokalisera utbildning. En sådan utveckling vore till stor skada för den högre utbildningen, som riskerar att uttunnas och sambandet med forskningen går förlorat. Allt tal om att utbildningen skulle vila "på vetenskaplig grund" blir därmed en illusion.

Hemställan

Mot. 1989/90
Ub732

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om samfinansierade utbildningar.
2. att riksdagen hos regeringen begär en redovisning av formerna för uppdragsutbildning inom den högre utbildningen.
3. att riksdagen hos regeringen begär att i den ovan nämnda utredningen skyndsamt redovisas hur den "samfinansierade" utbildningen bedrivs.

Stockholm den 25 januari 1990

Birger Hagård (m)

Rune Rydén (m)

Elisabeth Fleetwood (m)